

Οἱ Τρεῖς Καταστάσεις

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΟΙ **ΘΕΟΚΙΝΗΤΟΙ** Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ διαιροῦνται σὲ τρεῖς κατηγορίες:

- α) Σὲ αὐτοὺς ποὺ *ἐνεργοῦν* τὰ πάθη.
- β) Σὲ αὐτοὺς ποὺ *συγκρατοῦν* τὰ πάθη.
- γ) Σὲ αὐτοὺς ποὺ *ξερριζώνουν* τὰ πάθη.

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι ἀξιοθρήνητοι, οἱ ὅποιοι στενάζουν κάτω ἀπὸ τὸν βαρὺ ζυγὸ τῶν παθῶν. Δὲν ἀντιδροῦν καθόλου σὲ ὅ,τι τοὺς ὑποβάλλουν τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη τους καὶ ὁ διάβολος διὰ μέσου αὐτῶν. Ἔτσι, ἡ ἁμαρτία τοὺς γίνεται συνήθεια φοβερὰ καὶ τύραννος ἀπάνθρωπος. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ *ἐνεργοῦν* τὰ πάθη.

Στὴν δεύτερη κατηγορία ἀνήκουν ὅσοι λυποῦνται, διότι εἶναι ἐμπαθεῖς, ἀντιστέκονται στὰ πάθη τους, ξεπερνοῦν τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ δὲν κόβουν τὰ πάθη, δηλαδή δὲν ἐνεργοῦν ἀντίθετα ἀπὸ αὐτά, δὲν ἐφαρμόζουν μία *θεραπευτικὴ ἀγωγή*.

Τέλος, ὅσοι μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας ἀγωνίζονται συνειδητὰ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα χωρὶς ὑποχωρήσεις καὶ συμβιβασμούς, αὐτοὶ *ξερριζώνουν* τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη τους μὲ τὴν ἐργασία τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καὶ ἐν γένει τῶν θεωτικῶν ἀρετῶν καὶ πορεύονται διὰ μέσου τῆς *καθάρσεως* πρὸς τὸν *φωτισμὸ* καὶ τὴν *θέωσι*.

Ἔνα ἀπλὸ παράδειγμα:

• Κάποιος μᾶς ὕβριζει καὶ ἐξευτελίζει χωρὶς λόγο. Ἐμεῖς ταρασσόμεθα, «*φουντώνουμε*», ἀνταποδίδουμε τὶς ὕβρεις, ἐνθυμούμεθα συνεχῶς τὸ κακὸ ποῦ μᾶς ἔκανε καὶ τὸν κατακρίνουμε. Ἔτσι, μᾶς ἐνίκησε κατὰ κράτος ἡ μνησικακία καὶ μισαδελφία.

• Ὑπῆρχε ὁμως ἡ περίπτωσης νὰ λυπηθοῦμε μὲν ἐσωτερικά, ἀλλὰ νὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ μὴ ἀπαντήσουμε. Μπορεῖ δὲ ἐπάνω στὸν ἀγῶνα νὰ ἡττηθοῦμε ἢ ἀπὸ συνήθεια νὰ συναρπασθοῦμε, ἀλλὰ νὰ μὴ δώσουμε συνέχεια. Τότε θὰ εἴμεθα στὴν δεύτερη κατηγορία, αὐτῶν ποῦ συκρατοῦνται.

• Ἄν ὁμως χαιρώμεθα, διότι μᾶς ὕβρισαν, ἂν κατακρίνουμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ λυπούμεθα, διότι γίναμε αἰτία νὰ ταραχθῆ καὶ στενοχωρηθῆ ὁ ἀδελφός μας, τότε εὐρισκόμεθα σὲ μιὰ θε-
ἀρεστη πνευματικὴ κατάστασι.

Ὁ Ἀββᾶς Δωρόθεος τῆς Γάζης λέγει, ὅτι αὐτὸς ποῦ *ἐνεργεῖ* τὸ πάθος ὁμοιάζει στὸν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ τοξεύεται ἀπὸ τὸν ἐχθρό του, πιάνει τὰ βέλη καὶ τὰ βυθίζει μόνος στὴν καρδιά του. Αὐτὸς πάλι ποῦ *συκρατεῖ* τὸ πάθος εἶναι ὁμοιος μὲ ἐκεῖνον ποῦ κατατοξεύεται ἀπὸ τὸν ἐχθρό του, ἀλλὰ ἔχει φορέσει ἕναν θώρακα καὶ δὲν τὸν βλάπτουν τὰ βέλη. Ὅποιος ὁμως *ἐκριζώνει* τὸ πάθος ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον ποῦ πιάνει τὰ βέλη καὶ τὰ συντρίβει ἢ τὰ ἐπιστρέφει στὴν καρδιὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ: τώρα ποῦ εὐρισκόμεθα μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἅς ἀποφασίσουμε τουλάχιστον νὰ μὴ *ἐνεργοῦμε* στὸ ἐξῆς τὰ πάθη: τοῦτο θὰ ἀποτελῆ τὴν ἀσφαλῆ βάσι, ὥστε μὲ τὴν βοήθεια τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν συμμετοχὴ μας στὰ Ἄχραντα Μυστήρια, νὰ φθάσουμε καὶ στὴν κατάστασι αὐτῶν ποῦ τὰ *ἐκριζώνουν* γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

+ *Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, 25.4.2005 ἐκκλ.ἡμερ.*

